

Handen uit de mouwen steken.....

Door Leo Koster

Een berichtje van Wouter Jansen d.d. 4 november 2021:

“Beste mensen, de volgende werkdag valt op de **Nationale Natuurwerkdag**; zaterdag 6 november, waar we als groep weer aan meedoen. Er is al een aanmelding van een gezin, dus deze werkdag gaat door. We starten zoals gewoonlijk bij de Zinkenpoort en de werkdag begint om 9.00 uur tot 14.00 uur. Ik zal voor de soep zorgen. We gaan dan met zijn allen de hei op in het gebied en hier ligt nog meer sleepwerk op ons te wachten. Dus zet deze activiteit in je agenda. Wellicht ten overvloede, maar uiteraard gelden ook tijdens deze werkdag de algemene maatregelen met betrekking tot Corona. Voor onze werkdag komt dat feitelijk alleen neer op het houden van 1,5 meter afstand. We gaan er van uit dat deelnemers daar zelf hun verantwoordelijkheid in nemen. Daarnaast willen we iedereen vragen om zijn eigen werkhandschoenen mee te nemen”.

De Nationale Natuurwerkdag is dit jaar uitgesmeerd over twee dagen te weten 5 en 6 november, landelijk doen er 14.470 deelnemers aan mee en wordt voor de 21ste keer georganiseerd. In de Driestruik is een werkgroep actief die 12 zondagen per jaar van 09.00-13.00 uur de handen uit de mouwen steekt om poelen op te knappen, om Amerikaanse vogelkers (Bospest) te verwijderen, om (bestaande) heideterreintjes open te maken c.q. te houden, om met een lier wortels van o.m. de Amerikaanse vogelkers in zijn geheel te verwijderen, om zandplekken te creëren voor de zandhagedis. De man die zich voor dit gebied enorm inzet is Wouter Jansen. Vandaag is dit voor de werkgroep Driestruik de derde werkdag. Wouter is reeds aanwezig en heeft al veel gereedschap klaar gelegd; handzagen in diverse groottes en snoei- en kniptangen. Elf personen waaronder één kind willen wel eens met dat gereedschap werken. Volgens Wouter heeft Dries(t) uit Driestruik de betekenis van een braakliggend weiland, drassig grasland dat beurtelings als bouw- en als grasland werd gebruikt. We hebben zicht op een open vlakte omzoomd door stuifduinen uit de IJstijd. Deze open akkervlakte, de Meer genoemd, is een voormalig heideven dat in 1929 drooggelegd werd. Het had niet veel gescheeld of dit gebied was volgebouwd door logistiekbedrijf Edco.

Via een houten opstapje komen we aan de andere kant van prikkeldraad. Ik heb een klapstoeltje bij me en een pakje koekjes. Ter plekke legt Wouter nog het een en ander uit. In het betreffende gebiedje groeit enkele plukjes struikheide, veel opslag van brem, een enkele karmozijnbes, enkele vliegdenntjes, jonge hulst en er bloeit het bezemkruiskruid. Het geknipte- en afgezaagde materiaal wordt op hopen gelegd tussen zomereiken, een geweldige schuilplaats voor egels, levendbarende hagedissen, wezels, muizen en bunzings. Het is geweldig wat je in een uur tijd kunt zagen of knippen. Halverwege worden we getrakteerd op koffie met heerlijke Limburgse vlaai. We hebben dat te danken aan een man die hier ook nog een privé stukje grond heeft liggen en het enorm waardeert dat er zo in de natuur gewerkt wordt.

Dan zie ik dat er blikken worden geopend en dat er een vuurtje wordt aangelegd. Niet alleen wordt champignonsoep in een pan geleidelijk warm gemaakt, ook knakworstjes komen aan de beurt. Dan wordt het sein gegeven “soep-eten!”. Broodje “knak” met mosterd gaat erin als koek, dat geldt overigens ook voor de heerlijk warme champignonsoep. Na deze goede versterking van de inwendige mens, kan men er weer flink tegenaan. Ik besluit eerder te stoppen. Als ik op de Keulse Baan kom ligt daar een doodgereden bunzing. Misschien had hij/zij wel een plekje in de Driestruik? Op 12-12-2021, de volgende werkdag, zagen we twee reeën en een opvliegende houtsnip. Een bijzonder gebied.

Wouter, bedankt voor jouw enthousiasme en geweldige inzet.